

Skromność i odwaga nie pozostaną chyba bez nagrody

Kurier szczęciński

Nr 295 (6948)

Rok założenia 1945

Cena 50 gr

PIATEK, 16
SOBOTA, 17
GRUDNIA
1966 ROKU
Wyd. A B

Święto szczecińskiej LITERATURY

◆ Uroczysty koncert jubileuszowy ◆ Przemówienie A. Walaszka

DZIEŃ WCZORAJSZY upłynął w Szczecinie pod znakiem XX-lecia środowiska pisarskiego i XV-lecia Szczecińskiego Oddziału Związku Literatów Polskich.

Przed X Zjazdem Pisarzy Ziem Zachodnich i Północnych

Posiedzenie Komitetu Porozumiewawczego

WCZORAJ odbyło się posiedzenie Komitetu Porozumiewawczego dziesięciu środowisk literackich województw zachodnich i północnych, poświęcone przygotowaniom do X Zjazdu Pisarzy Ziem Zachodnich i Północnych, który obradować będzie w czerwcu przyszłego roku w naszym mieście. W posiedzeniu wziął udział sekretarz KW PZPR Henryk HUBER, który — jak poinformowano — stanął na czele powołanego przed paroma dniami Komitetu Organizacyjnego X Zjazdu.

O godzinie 13 przewodniczący Prezydium MRN Henryk ZUKOWSKI spotkał się z grupą pisarzy szczecińskich, z prezesem Oddziału ZLP — Wiesławem ROGOWSKIM oraz delegatami środowisk literackich Ziem Zachodnich i Północnych. W spotkaniu uczestniczyli: sekretarz KW PZPR Henryk HUBER, sekretarz KM PZPR Wiesław GRABOWICZ i wiceprezes Zarządu Głównego ZLP Czesław CENTKIEWICZ. Przewodniczący Prezydium MRN H. Zukowski wręczył Cz. CZERNIAWSKIEMU, I. G. KAMINSKIEMU, J. KULMOWEJ, R. LISKOWACKIEMU, J. PAPUDZE, E. RAJZMANOWI, H. RASZCE, Cz. SCHABOWSKIEMU i K. SUCHODOLSKIEJ nagrody pieniężne.

Po południu w sali Filharmonii odbył się uroczysty jubileuszowy koncert. Przybyli nań: członkowie Egzekutywy KW PZPR z I sekretarzem KW PZPR, posłem Antonim WALASZKIEM, członkowie Prezydium WRN Marianem LEMPICKIM, przedstawiciele władz miejskich oraz wiceprezes Zarządu Głównego ZLP Czesław CENTKIEWICZ. Przybyli również: konsul generalny CSRS Jiri KOSINER i wicekonsul ZSRR Wasilij FIODOROW.

Rząd PRL domaga się zaprzestania bestialskich nalotów lotnictwa USA na Wietnam

SPOŁECZEŃSTWO polskie zostało wstrząśnięte nowymi barbarzyńskimi aktami imperializmu amerykańskiego w Wietnamie.

W pierwszej połowie grudnia Stany Zjednoczone przystąpiły do dalszej eskalacji swej agresji na Demokratyczną Republikę Wietnamu, nasilając terrorystyczne naloty na miasta i osiedla oraz obejmując zasięgiem bombardowań przedmieścia stolicy — Hanoi.

13 i 14 bm. agresorzy amerykańscy posunęli się o jeszcze jeden krok dalej, dokonując zbrodniczych nalotów na trzy gęsto zaludnione dzielnice Hanoi, powodując poważne zniszczenia i liczne śmiertelne ofiary wśród ludności cywilnej.

W odstępie kilku dni ponownie została zbombardowana szkoła im. Przyjaźni Wietnamsko-Polskiej.

Rząd PRL z oburzeniem i zaniepokojeniem śledzi dalszą brutalną eskalację agresywnych poczynań imperializmu amerykańskiego. Budzą one odręcze i gniew. Zastrzegają napiecie międzynarodowe, wzmagając zagrożenie pokoju w świecie.

Rząd PRL, który już niejednokrotnie zwracał uwagę na groźne następstwa agresywnych poczynań imperializmu amerykańskiego, wyraża pełną solidarność z narodem wietnamskim w jego sprawiedliwej walce o wolność.

Obecni byli pisarze szczecińscy, przedstawiciele środowisk twórczych, grono pisarzy z sąsiednich regionów i licznie zgromadzeni miłośnicy literatury.
Zebranych powitał prezes Oddziału Szczecińskiego ZLP Wiesław ROGOWSKI.

(Dokończenie na str. 2)

Wyjazdowe posiedzenie Egzekutywy KW PZPR

Stocznia Szczęcińska w latach 1966-80

DZIAŁ w Stoczni Szczecińskiej im. Adolfa Warskiego odbywa się pod przewodnictwem I sekretarza KW PZPR posła Antoniego WALASZKA wyjazdowe posiedzenie Egzekutywy KW PZPR. Posiedzenie to poświęcone jest podstawowym założeniom planowanej rozbudowy tego zakładu w latach 1966 — 1980.

W posiedzeniu, obok przedstawicieli Komitetu Zakładowego PZPR, Dyrekcji, Rady Robotniczej i Zakładowej, aktywnie uczestniczą: dyrektor techniczny inż. Igor SAWINSKI, gł. księgowy mgr Mieczysław FRYDRYCH i sekretarz Organizacji Partyjnej Zjednoczenia inż. Henryk BABINSKI (wit).

Cichy bohater ANDRZEJ TOMCZAK — odnaleziony!

CZYTELNICZY POMOGLI NAM ZIDENTYFIKOWAĆ
DZIELNEGO SZCZECINIANINA

INTELIGENTNY PRACOWNIK,

DOSKONAŁY ŚLUSARZ —

CHWAŁĄ TOMCZAKA W SPÓŁDZIELNI „FERRUM”

Już we wtorek w godzinach popołudniowych uczynni — jak zawsze — Czytelnicy kontaktowali się z nami, by pomóc redakcji w zidentyfikowaniu młodego człowieka, który dekonował pięknego, ludzkiego czynu, ratując z basenu przy ul. Pułaskiego tonące dziecko, jedynego synka państwa Zielińskich z Krakowa.

Pracownicy Komendy Miejskiej MO z Pogodna poinformowali nas, że mają kolegę o tym imieniu i nazwisku. Niestety, nie wiedzą jednak, czy to właśnie on jest bohaterem wypadku, o którym napisała do „Kuriera” p. Zielińska.

Do redakcji zadzwonił także doktor Buczkowski z Pogotowia Ratunkowego.

— Na początku listopada — powiedział nasz rozmówca — przechodził u nas przeszkolenie w zakresie pomocy w nagłych wypadkach II oficer jednego ze statków PŻM. W oficer opowiadał nam, iż niedawno zżył tegiej kąpieli wydobywając tonące dziecko z basenu. Zdarzyło się to gdzieś na Pogodnie w pierwszych dniach listopada. Nie wiem, czy to właśnie on, ale czuję się w obowiązku przekazać tę informację. Być może, matka pomyliła datę wypadku.

W środę — następnego telefonu. Główny księgowy spółdzielni „Uroda” podał, że w zakładzie fryzjerskim przy hotelu „Gryf” pracuje także Andrzej Tomczak.

Wybieraliśmy się już, by sprawdzić przekazane informacje, gdy znowu zadzwonił telefon.

Głos kobiety (nasza rozmówczyni nie chciała ujawnić nazwiska).

— Słów kilka w związku z informacją, którą zamieściliście we wtorek na łamach „Kuriera”. Proszę notować. Andrzej Tomczak mieszka przy ul. Bolesława Krzywoustego 55 m 6. Jego matka pracuje w sklepie „Małe ZOO”. To na pewno on uratował owego chłopczyka. Mówiła mi córka, która dobrane zna Andrzeja, że złapał go po zimnej kąpieli i kilka dni leżał w łóżku.

Następny telefon.

(Dokończenie na str. 2)

W salonie słynnego paryskiego fryzjera „Figaro” obsługują się uprzejmie wszyscy klienci, na co dowodem może być choćby to zdjęcie... Oto pod suszarką znajduje się gęś, przyprowadzona do zakładu przez kilkunastoletniego właściciela, który w trosce o elegancję swojej pupilli zaprzagnął skorzystać z usług wytwornego mistrza szamponów i grzebienia. CAF — Keystone

Z ostatniej chwili

Otrzymałmy kilka telefonów, m. in. od grupy pracowników DOKP, przychodni z Al. Piastów, Zarządu Wojewódzkiego LK. Czytelnicy proponują, by włączyć Andrzeja Tomczaka do kandydatów, spośród których wybierzemy Szczecinianina 1966. Zapewniamy, że zwrócimy się z tą prośbą do jury plebiscytu „Szczecinianin 1966”.

„Zwycięstwo” gen. Franco

PARYŻ PAP. General FRANCO odniósł „zwycięstwo” w zorganizowanym przez siebie referendum. Według przewidywań obliczeń udział głosujących osiągnął ponad 88 proc.

Korespondent Agencji France Presse stwierdza, że wybory hiszpańskie obywateli nie podlegają referendum i pisze — „Wszystkie wybory natchyniast po głosowaniu żądali świadectwa, że spełnili obowiązki wyborczy”.

BRUKSELA PAP. W czwartek o północy rozpoczął się w Belgii 48-godzinny strajk lekarzy, zrzeszonych w federacji związków zawodowych lekarzy, reprezentującej szczególnie nieprzejednane stanowisko, jeśli chodzi o ograniczenie dochodów swych członków. Strajk został proklamowany na znak solidarności z 20 lekarzami, którzy odpowiadają obecnie przed sądem za pobieranie wyższych honorariów.

Zmarł Walt Disney

NOWY JORK PAP. Znany na całym świecie amerykański reżyser filmów rysunkowych, twórca myszki Mickey Mouse i kaczora Donald, WALT DISNEY, zmarł w czwartek w szpitalu w Kalifornii, w wieku 65 lat. W początkach listopada, po wykryciu raka płuc, poddał się on operacji usunięcia lewego płuca. W miesiąc później znowu powrócił do szpitala.

Po exposé Kiesingera

Nowe słowa — stara treść

Byłoby oczywiście naiwnością oczekiwać po nowym rządzie NRF — rządzie na którego czele stoi były hitlerowiec, a „szarą eminencją” jest Franz Josef Strauss — że zapoczątkuje nową erę w zachodnioniemieckiej polityce zagranicznej. Opinia publiczna zwłaszcza w Polsce, nie żywiła też żadnych złudzeń co do znaczenia wejścia socjaldemokratów w skład koalicji rządzącej, zdając sobie od początku sprawę, że SPD wzięła na siebie niewdzięczną rolę listka figowego, ledwie maskującego dotychczasowy kurs. Ale nawet przy tych wszystkich zastrzeżeniach nie sposób nie stwierdzić, że exposé nowego kanclerza Kiesingera jest głęboko rozczarowujące, zwłaszcza w części dotyczącej stosunków NRF z innymi krajami, w tym i z Polską.

NIE MOŻNA wprawdzie odmówić kanclerzowi sporej zręczności. Deklaracja, starannie przygotowywana przez blisko dwa tygodnie, ułożona została w myśl zasady „dla każdego coś miłego”. Zalażał się w niej nawet kurtuazyjny gest pod adresem Polski, (której historii pełnej cierpień nie zapomnieliśmy). Zabrakło natomiast tego, czego każdy trzeźwo myślący człowiek nie tylko w Niemczech, ale może przede wszystkim w krajach doświadczonych wielowiekowymi „konfliktami” z niemiecką zaborczością, miał prawo i obowiązek się domagać. Zabrakło jasnego uznania winy Niemiec za rozpętanie ostatniej wojny i popełnione w jej trakcie zbrodnie, zabrakło uznania stosunków wytworzonych w Europie w wyniku tej wojny i bezwarunkowej kapitulacji Trzeciej Rzeszy.

Wbrew wszystkim gładkim słówkom, których Kiesinger nie poskąpił swym słuchaczom, wbrew wszystkim ukłonom pod adresem mocarstw i państw ościennych, nowy rząd NRF w dalszym ciągu pozostaje jedynym rządem w Europie, który wysuwa roszczenia rewizjonistyczne. Tego podstawowego faktu nie może przekreślić ani głośnie „wzręczenie się użycia siły” (które NRF na szczęście jeszcze nie posiada...), ani deklaracje o identyczności stanowiska Bonn ze stanowiskiem Waszyngtonu, Londynu, czy zwłaszcza Paryża. Polityka, która neguje istnienie dwóch państw niemieckich, polityka rozumiejąca przez „jednocze-

nie” wehłonicie NRD przez państwo zachodnioniemieckie, polityka rewizji istniejących granic w Europie — taka polityka nie różni się niczym od tej, którą przed Kiesingerem uprawiali Adenauer i Erhard. Starym towar w nowym opakowaniu nie stał się przez to ani inny, ani tym bardziej lepszy... Nie od rzeczy będzie tu wskazać na jeden aspekt, który prawdopodobnie w najbliższych dniach wysunie się na czoło: dopuszczenie Niemieckiej Republiki Federalnej do posiadania broni masowej zagłady lub decydowania o jej użyciu. Kiesinger z rozmysłem unikał w tej sprawie jasno sprecyzowanego stanowiska, poprzestając na ogólnikowym stwierdzeniu, że NRF „wyraża się wobec swych sojuszników produkujących broń atomową i podporządkowała się odpowiedzialnej kontroli międzynarodowej. Nie dajmy do narodowego posiadania broni atomowej i do narodowej dyspozycji takiej broni”. Jest to unik w stosunku do międzynarodowej opinii publicznej, zaniekającej perspektywę dopuszczania odwołań i rewizjonistów do broni nuklearnej, a jednocześnie unik wobec socjaldemokratycznych partnerów w koalicji, którzy na tym punkcie najbardziej stanowczo poparli politykę poprzedniego rządu. Nie ma tu jednak odwołania się do rozmiarów planów współdecydowania o strategii nuklearnej w imię NATO — czy to w postaci skompromitowanego i chyba już pozbawionego pomysłu z „wielostronności sił” czy w „wielostronności sił” — czy to w postaci skompromitowanego i chyba już pozbawionego pomysłu z „wielostronności sił” czy w „wielostronności sił”.

Przemawiając niemal o tej samej godzinie w komisji spraw zagranicznych francuskiego Zgromadzenia Narodowego, minister Couve de Murville zgłosił pod adresem nowego rządu bnińskiego dezynwoltę, by zbliżył swą politykę do polityki realizowanej przez Francję i szukał zbliżenia z krajami socjalistycznymi, z naciskiem podkreślając przy tym, że rozwiązanie problemu niemieckiego nie można znaleźć w atmosferze napięcia. Porównanie tych dwóch deklaracji politycznych nie tylko świadczy o przepaści, dzielącej stanowiska Bonn i Paryża w węższych problemach europejskich, mimo akcentowanej przez Kiesingera „różnorodnej” „wspólnoty poglądów” — ale jednocześnie demaskuje niepoprawne upieranie się nowego rządu zachodnioniemieckiego przy starej, zgranej polityce hamowania postępów w dziedzinie międzynarodowego odwołania.

Światowa opinia publiczna żywi uzasadnioną nieufność w stosunku do polityk zachodnioniemieckich i nawet najwięcej nie brzmiały sloganów przyjmie z niedowierzaniem, oczekując cynizmu nie słów. Tym bardziej jednak musi mieć się na baczności, gdy nawet hasła pozostają te same, a co najwyżej zmieniono nieco ich sformułowanie. Tak kosmetyczny zabieg upiększający nikogo już dziś nie zwiedzi.

TADEUSZ SZAFAR

Dalekopiś przynajmniej

DLA OKRĘGÓW ZACOFANYCH

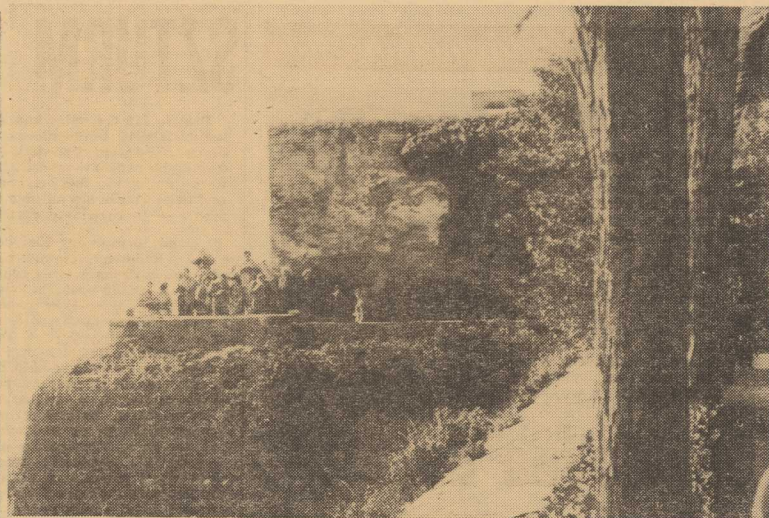
Fundusz federacyjny rządu Jugosławii na rzecz rejonów słabo rozwiniętych ma do 1970 r. wynieść 820 mln starych dinarów. W sumie tej partycypacji: Bośnia i Hercegowina — 30 proc., Czarnogóra — 13 proc., Macedonia — 28 proc. oraz Kosowo i Metochia — 30 proc. Tego rodzaju podziałowi środków sprzeciwili się przedstawiciele Bośni i Hercegowiny. Stwierdzili oni, iż ta republika pozostaje w tyle pod względem tempa rozwoju za Macedonią i Czarnogorą.

ZNIESIENIE WIZ

Izba Związkowa jugosłowiańskiego Zgromadzenia Narodowego na swym posiedzeniu w listopadzie przyjęła jednomyślnie wniosek rządu o zniesieniu wiz dla turystów zagranicznych, którzy przybędą do tego kraju w 1967 r. Międzynarodowym roku turystyki. Jednocześnie Izba Związkowa upoważniła Ministerstwo Spraw Zagranicznych do poinformowania, za pośrednictwem kanałów dyplomatycznych, wszystkich krajów świata o powyższej decyzji.

DOCHODY Z TURYSTYKI

W 1953 r. przebywało w Jugosławii 700 tys. turystów zagranicznych. W roku 1955 granice Jugosławii przekroczyło ponad 8 mln obcych obywateli, a w ciągu 9 miesięcy br. — 14 mln turystów zagranicznych ponad 4 mln samochodów. W 1953 r. dochody dewizowe z turystyki wyniosły prawie 12 mln dolarów, w 1955 r. — 105 mln dolarów, w roku bieżącym — 150 mln dolarów. Suma ta obejmuje jedynie wpływ bankowy, natomiast ogólna ilość dewiz pozostawiających przez turystów zagranicznych obliczana jest na ponad 280 mln dolarów. Na granicy jugosłowiańskiej znajduje się około 160 przejść dla turystów i obywateli zagranicznych.

Na zdjęciu: mury alcazaby.

Zdjęcie autora

Lwy z Granady

(Korespondencja „Kuriera” z Hiszpanii)

NIE MA większego niezczęścia niż być ślepym w Granadzie.

Przysłowie to liczy już sobie kilkanaście wieków, ale do dziś nie przestało być aktualne. Granada ośniewa bowiem swym położeniem w dolinie wśród ośnieżonych szczytów górskich, Granada imponuje swym andaluzyjskim folklorem, spotęgowanym tańcami, śpiewami flamenco i barwnością cygańskich osiedla w pieczarach wzgórza Sacro, Granada zachwyca jednak przede wszystkim pięknem Alhambry, maurolańskiego pałacu, jak gdyby przeniesionego w te strony z krainy tysięcy i jednej nocy, z najpiękniejszych baśni orientu.

Czy zgadnienie, seniores, dla czego podłoga w tej komnacie jest dziurkowana? Aby ułatwić zadanie, podpowiem, że tędy pompowano powietrze...

Rozglądamy się po sufitach i łabie, teraz pustki, w przeszłości wypieloneli arabskimi mebelkami, pouzskami, kobiercami.

Może było to powietrze ciepłe, wlatujące na zasadzie swego rodzaju centralnego ogrzewania w miesiącach zimowych? Albo chłodne — podczas upałów?

Hiszpanie kręcą głowami i uśmiechają się, bo trafili na grupę słuchaczy, którym nie trudno będzie zainstalować zrytmiczny palcu i niemal szepem, by nie pioszcząc ducha wieków, zdradzając: — Tędy tłoczono powietrze perfumowane...

AFRYKA dwukrotnie już wtargnęła do tego zakątka. W starożytności w pobliżu Słupów Herkulesa przedostali się na nasz kontynent legendarzy Iberowie. W roku zaś 711 cieśnina sforsowali Berberzy i Arabowie pod wodzą Tarika i, na cześć zwycięzcy, przesyłany zaczęło od tej porzy zwać Cieśniną Gibraltarską. Berberzy i Arabowie, ożywił idea szerzenia islamu, błyskawicznie podbili Półwysep Pirenejski, na którym osiedlali się, prócz Iberów, także potomkowie Greków, Fenicjan, Kartagińczyków, Rzymian, Celtów, Swewów, Wandalów i Wizygotów. Błyskawicznie ten podoł można jednak podzielić na okresy:

ALCAZABA — to po arabsku twierdza. Tak zwie się starsza część Alhambry, powstała w czasach, gdy potomkowie Berberów i Arabów oraz zdobywców brank, zwani Maurami, myśleli tylko o świętej wojnie. Mury alcazaby są grube, cięgiasto-czerwone, bez ozdób, nawet takich, na jakie zewolby koran, czyli muzułmańskie pismo święte. Z tych murów, pięknych dzięki i wielkości i surowości, rozciąga się widok na czarną dolinę. Maurów w okolicy tej imponowały jednak nie barwne skały ale potoki spływające z gór. Przybyły z pustyni, czyli z dziedziny z kwadratu pół oraz na wprowadzenie hodowli wełnistych i włusnych owiec.

ALCAZAR — to po arabsku — zamek. Tak zwie się młodsza część Alhambry. Ta, która powstała w czasach, gdy Andaluzya rozkwitała dzięki nawiązaniu i gdy Maurowie pragnęli nie tyle walczyć, ile rozkoszować się planami podobojów i zwinieństw gospodarki rolnej, hodowlanej oraz rzemiosła i handlu. Alcazar stanowi więc labirynt komnat, skupionych z reguły dookoła patio, czyli dziedzińca z kwadratową lub prostokątną sadzawką. Każde patio otaczała też kolumnada, podtrzymująca sklepienia. Na ścianach patios, czyli dziedzińców, nie brakło egzotycznych drzew, uwiecznionych do nich złotymi łańcuchkami ptaków i zwierzątek a także kobierców. By uprzyjemnić pobyt, nie tylko tłoczono sułtanowi perfumowane powietrze, ale pod potokami przepływał przewody wodociągowe, których jedynym zadaniem było tak toczyć wodę, by szumiała ona jak najprzyjemniej. Synowa pustka z Bliskiego Wschodu i Afryki, tak ubogich w życiodajny płyn, nie potrafiłaby obrazować sobie większej przyjemności niż przyglądanie się pluskaniu wody. W ruinach meczetu w ogrodach Alhambry zwracając uwagę balustrady tak urządzone, że w ich wyziębionych płynęły dwa strumyki i każdy wkraczający po schodach do meczetu musiał umyć w nich swe dłonie. Rytmu łączono z przyjemnością.

ozdobre pismo arabskie jest tak efektowne, że dogmat wiary może stać się tu cieszącą oko mozaiką.

Maurowie dotrzymywali zasad, póki do herceji nie wmusila ich technika. Bawiem w kwintęsił Alcazulu synom pustyni bracko. Włw. I oto na jednym z najpiękniejszych dziedziców Alhambry zajął się cztery kamienne lwy, wyrzeźbione na zlecenie władców. Aby uniknąć grzechu — kazano ciosać je w kamieniu chrześcijańskim niewolnikom, aby zaś zabezpieczyć się przed gniewem Allacha — polecono nieco je zniekształcić. Aczkolwiek Maurów wypędzono z Granady w 1492 roku, ten „heretycki” pomnik, wynik walki między tęsknotą za łwem a dogmatem religijnym, jednak pozostał i cieszę oczy zwiędzających. Z fontanny pośród czterech kamiennych stworów cieknie woda, my zaś, rozkoszując się jej błaskiem i cieniem, możemy docenić trafność dawnego hiszpańskiego przysłowia.

W Granadzie rzeczywiście szczęściem jest mieć szeroko otwarte oczy.

WIEŚLAW DANIELAK

Ratownictwo w Kosmosie

JEDNA z najpoważniejszych publikacji fachowych z dziedziny lotnictwa, brytyjski rocznik „Jane’s”, wystąpił w publikowanym w tych dniach wydaniu 1966-67 z propozycją stworzenia światowej organizacji ratownictwa kosmicznego, prowadzonej wspólnie przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki. Autorzy twierdzą, że wprawdzie loty kosmiczne jak dotąd nie połączą ofiar w ludzkość, jednakże w miarę ich upowszechniania należy liczyć się z ewentualnością katastrof.

Asocjacja ratunkowa musi być zawsze przygotowana na wypadek, gdyby statkowi kosmicznemu z zalogą nie udało się kiedykolwiek powrócić na ziemię o własnych siłach. W tym celu USA i ZSRR powinny utrzymywać w pogotowiu statek kosmiczny, gotowy do wyrzucenia w każdej chwili. Statek taki miałby się znajdować na wyznaczonej orbicie nad kosmopolisem, gdzieś tam w Bałkonurze, bądź na Przylądku Kennedy’ego.

Rzecznik amerykańskiej agencji badania przestrzeni kosmicznej NASA określił propozycję brytyjskiego rocznika jako pozytywną i logiczną, ale na razie przedwczesną. Jego zdaniem najlepszą gwarancją przeciwko niebezpieczeństwu wypadku w Kosmosie jest niezawodna konstrukcja pojazdu kosmicznego. (J. O.)

Zjednoczona flota Ameryki Łacińskiej

Z INICJATYWY organizacji armatori Ameryki Łacińskiej, która wstąpiła połączona flota tych państw pod nazwą „Linea de las Americas”. Uczestniczyć w niej mają floty Argentyny, Brazylii, Chile, Ekwadoru, Kolumbii, Meksyku i Peru, należące do 60 armatorów. Posunięcie to ma na celu umocnienie pozycji konkurencyjnej służby Ameryki Łacińskiej, która tylko w niewielkim stopniu uczestniczy w przewozach ładunków handlu zagranicznego tego regionu (udział jej wynosi zaledwie 6 proc.). (ZAF)

POD JEDNYM względem Alhambra była nieboga.

Mahomet, formułując zasady islamu, kategorycznie zabronił wiernym uwieczniania postaci ludzkich i zwierzęcych w rzeźbach i malowidłach. W zdobnictwie dozwolone były tylko motywy, oparte na trzech motywach: roślinnych, geometrycznych i wersetach z koranu, bo

Kandydat na „Szczecinianina 1966”

Mgr Wł. Filipowiak

Postać Władysława Filipowiaka — dyrektora Muzeum Pomorza Zachodniego znana jest doskonale społeczeństwu na szczeblu miasta. Od wielu lat związany ze szczecińskim środowiskiem naukowym; ostatnio uzyskał sobie popularność głównie dzięki przewodnictwu dwóm wyprawom w głąb Afryki Zachodniej, których plonem było odkrycie legendarnej stolicy królestwa Mali oraz wyjątkowo ofiarnym wkładem pracy w realizację programu obchodów Tysiąclecia w naszym województwie.

Od Wolina do Afryki

Szczecinianin od 1947 roku, studia rozpoczął na Wydziale Handlu Zagranicznego ówczesnej Akademii Handlowej i ukończył je w roku 1950. Jeszcze przed tym rozpoczął studiować archeologię na Wydz. Historyczno-Filozoficznym Uniwersytetu Poznańskiego im. A. Mickiewicza. Już w tym okresie podjął pierwsze badania naukowe nad początkami Państwa Polskiego na Pomorzu Zachodnim. Obiektem zainteresowań archeologicznych mgra W. Filipowiaka jest wyspa Wolin. Całkowicie tychże badań przejął później Instytut Historii Kultury Materialnej PAN, a dyr. Filipowiak jest do dziś kierownikiem stacji archeologicznej tegoż instytutu. W roku 1955 objął stanowisko dyrektora Muzeum Pomorza Zachodniego, które w ciągu ostatniego 10-letnia przeżywa swój prawdziwy rozkwit. Jest założycielem i redaktorem naczelnym rocznika „Materiały Zachodnio-Pomorskie”, które ukazały się dotąd w objętości 10 tomów. Dyrektor Władysław Filipowiak ma na swym osobistym koncie ok. 100 prac naukowych i popularnonaukowych. Za najważniejszą pracę w tym dorobku uważa wydawnictwo pt. „Wolinianie”, którego I tom powstał kosztem wieloletnich badań i który traktuje o osadnictwie wczesnośredniowiecznym.

Wolinniecy od 1947 roku, studia rozpoczął na Wydziale Handlu Zagranicznego ówczesnej Akademii Handlowej i ukończył je w roku 1950. Jeszcze przed tym rozpoczął studiować archeologię na Wydz. Historyczno-Filozoficznym Uniwersytetu Poznańskiego im. A. Mickiewicza. Już w tym okresie podjął pierwsze badania naukowe nad początkami Państwa Polskiego na Pomorzu Zachodnim. Obiektem zainteresowań archeologicznych mgra W. Filipowiaka jest wyspa Wolin. Całkowicie tychże badań przejął później Instytut Historii Kultury Materialnej PAN, a dyr. Filipowiak jest do dziś kierownikiem stacji archeologicznej tegoż instytutu. W roku 1955 objął stanowisko dyrektora Muzeum Pomorza Zachodniego, które w ciągu ostatniego 10-letnia przeżywa swój prawdziwy rozkwit. Jest założycielem i redaktorem naczelnym rocznika „Materiały Zachodnio-Pomorskie”, które ukazały się dotąd w objętości 10 tomów. Dyrektor Władysław Filipowiak ma na swym osobistym koncie ok. 100 prac naukowych i popularnonaukowych. Za najważniejszą pracę w tym dorobku uważa wydawnictwo pt. „Wolinianie”, którego I tom powstał kosztem wieloletnich badań i który traktuje o osadnictwie wczesnośredniowiecznym.

Historia Pomorza wczesnośredniowiecznego, to jeden kompleks zainteresowań mgra W. Filipowiaka, drugi, to wczesne średniowiecze Afryki Zachodniej. Plonem dwóch wypraw naukowych w głąb Czarnego Łądu są, oprócz opracowań naukowych, bezcenne eksponaty, które pozwoliły na utworzenie stałego działu afrykanistycznego szczecińskiego muzeum. Placówka ta utrzymuje kontakty z 300 instytucjami naukowymi, a wydawnictwa Muzeum Pomorza Zachodniego docierają do wielu krajów, ostatnio nawet do Japonii.

Dyr. W. Filipowiak otrzymał za swą bogatą działalność naukową wiele szczytnych odznaczeń, m. in. Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, pamiątkowy Medal 1000-lecia. Piastuje wiele funkcji społecznych w naszym mieście, jest także członkiem International Institut of Conservation w Londynie.

(Dyl)

SZTURM GRUDNIOWEGO NIEBA

Prawie 142 tys. mieszkań (402 tys. izb) miało nam w tym roku dostarczyć budownictwo mieszkaniowe w miastach i osiedlach miejskich. Dziesiątki tysięcy spółdzielczych i niespółdzielczych rodzin w całym kraju czeka na te izby i mieszkania, licząc doświadczenia dni i tygodnie. Każda zwłoka w realizacji przydziału może się na nich boleśnie odbić. Każdorazowe opóźnienie — to rozwanie czyichś nadziei.

W ciągu 10 miesięcy bieżącego roku budownictwo rad narodowych wykonało swój roczny plan w ok. 70 proc., budownictwo zakładowe — w ponad 68 proc., budownictwo spółdzielcze — w niespełna 65 proc. To też w ostatnim kwartale br., a zwłaszcza w grudniu, doszło do niespotykanego spłaszczenia robót budowlanych w większości województw. Szturm grudniowego nieba przez budownictwo — trwa. Wprawdzie nie we wszystkich województwach sytuacja jest jednakowa, ale na ogół jest ona gorsza od ubiegłorocznej o tej samej porze.

Przedsiębiorstwa resortu budownictwa i materiałów budowlanych wykonały wprawdzie w ciągu tych 10 miesięcy swe plany lepiej niż w ubiegłym roku, i przekroczyły o 6 proc. stan zaawansowania robót porównaniu z analogicznym okresem 1965 r. Ale przedsiębiorstwa tego resortu obsługują jedynie połowę budownictwa. Tym gorzej więc wykonany został plan pozostałych przedsiębiorstw.

Radzą one sobie w ten sposób, że dla ratowania tegorocznego planu, „odejmują” zalogi z tzw. stanów surowych swych budów i przeczuczą je na

Mróz nie dotrze do hal produkcyjnych

Ślupki rżni w termometrach szybko opadają. Wcherek na szklanych ekranie coraz częściej zagwiazdą, grozi imże śnieg. Nosi zmieniają się w sople lodu, marzną uszy i ręce. Zwierciliśmy się więc do kilku szczecińskich zakładów przemysłowych z jednym pytaniem.

— JAK PRZYGOTOWALIŚCIE SIĘ DO ZIMY?

Ogólnie przemysł szczeciński już dość wcześnie zabezpieczył się przed mrozem i śniegiem. Dokonano przeglądu instalacji ogrzewania, remont przesyłownictwa, uszczelniono okna i zabezpieczono drzwi. Przygotowano ciepłą odzież i gorące posiłki. A więc zestaw normalnych prac wykonywanych co roku latem i jesienią. Najwięcej kłopotów miały zakłady, w których część procesów technologicznych przeprowadza się na wolnym powietrzu, i tu znalazło się jednak wiele rozwiązań i zabezpieczeń przed mrozem.

Na przykład w Zakładach Metalowych Przemysłu Tępnego — w Wytwórni Wózków zastosowano przy pracach na wolnym powietrzu naręcznice na gaz butan-propan. Przy większych drzwiach na zewnątrz pomieszczeń założono kotłazy. W „Junaku” zamontowano urządzenie, wytworzące próżnię cieplego powietrza przy wrotach do hali produkcyjnej. Nawet czyste otwieranie wrot nie powoduje wychłodzenia hali. Trzeba nadmienić, że urządzenie jest postawione racjonalizatorskim mistrza brygady ślusarskiej — Józefa OLSZAKOWSKIEGO. W Szczecińskich Zakładach Fabryki Stalowych uruchomiono nowa klimatyzacja. Zabezpiecza ona w pełni odpowiednie parametry powietrza w hali produkcyjnej. W Fabryce Kabli w Zalemin w najbliższych dniach rozpalona zostana dwa doświadczeniowe kotły centralnego ogrzewania. Robotnicy Fabryki Aparatury Mieszarskiej otrzymali na kasztalnym zaplecziu i odstawili nowe zabezpieczenia produkcyjne. Również i tam nie będzie zimno. Czynną na młodzi, przyłemu, nie urzędnicy, robotnicy, stółka wydziału, panna śniadania oraz obiedu. W ELPO zakładzie wytworzenia wszystkich elementów specjalnej komisy, między innymi paleniska automatyzacji zamknięcia drzwi wielocelowe i przygotowania pisków do wstawiania przebieg podczas gotowania. (dym)

NA ZAPLECZU: podobać pracę przy gotowaniu do blach robotniczy Wytwórni Wózków. Na okres zimy zamontowano tam naręcznice na gaz butan-propan.

Fot. St. Cieślak

objęty przeznaczony do oddania przed Sylwestrem. Jednakże plan na rok przyszły jest o 8 proc. wyższy od tegorocznego, niecierń więc sobie wyobrazić wpływ obecnej szturmuwoczysty na wyniki roku 1967.

Zjawisko nierytmicznej pracy przedsiębiorstw budowlanych nie jest jeszcze niczym nowym. Różne są przyczyny tej nierytmicznej pracy, ale zła jej organizacja wysuwa się niewątpliwie na pierwsze miejsce. Nie ma w grudniu w budownictwie pracować trzy razy szybciej niż w sierpniu czy we wrześniu, to znaczy, że obok trudności obiektywnych nie brak i subiektywnych.

Nie we wszystkich województwach dzieje się jednakowo. Np. w łódzkim zaawansowanie robót po 10 miesiącach roku przekroczyło 89 proc. całorocznego planu. Ale w woj. szczecińskim — w tym samym okresie czasu — zdołano wykonać tylko 49 proc. planu. W niektórych województwach przykłada się więc należytą wagę do rytmicznej pracy we wszystkich miesiącach roku, a w innych uważa się, że... jakoś to będzie.

Półki budownictwo stosowało jeszcze się jednakowo, można było jeszcze usprawiedliwiać się tym, że ma się związane z tym, że trzeba wykonywać plany ilościowe kosztem jakości. Że kto inny podejmuje decyzje, a kto inny je wykonuje. Z chwila jednak przejścia większości przedsiębiorstw budowlanych na dwuletni cykl planowania rozumowanie takie zupełnie nie trafia do przekonania. Bo nie po to daje się wykonywać większą swobodę, żeby pracować mniej rytmicznie i odkładać wszystko „do jutra”, ale po to, żeby w okresie dwóch 2 lat sam sobie lepiej ułożyć plany, zbliżać do realnych możliwości, przeprowadzić usprawnienia organizacyjne i konieczne końcówki zaczął pracować rytmicznie, solidnie, lepiej. Dwuletnie planowanie powinno wręcz doprowadzić do tego, by budow-

nictwo zaniechało grudniowego szturmu.

Fachowcy od budownictwa mają na swe usprawiedliwienie wiele argumentów. Weźmy np. nieregularne dostawy materiałów budowlanych oraz deficyt niektórych materiałów. Trzeba jednak pamiętać, że nawet nieregularne dostawy nie są dostawami niższymi od przewidywanych, a na nieregularność tych dostaw ma m. in. wpływ tendencja do gromadzenia nadmiernych zapasów. Jednym słowem, przy lepszym bilansie potrzeb i możliwości, przy bliższym codziennym kontakcie dostawców i odbiorców, przy bardziej udoskonalonej organizacji pracy całego wielkiego aparatu zajmującego się u nas sprawami budownictwa — można byłoby te trudności znacznie zmniejszyć.

Inną przyczyną tegorocznego opóźnienia na placach budowy są niskie na ogół kwalifikacje zawodowe robotników i budowlanych fachowców. Fachowcy nie spadają jednak z nieba. Trzeba ich w porę szkolić, zaznajamiać z obsługą nowoczesnego sprzętu, którego na budowach mamy coraz więcej. Nie wiele jednak zdołają przed przedsiębiorstwami — specjalnie powołane po VII Plenum KC PZPR — komisje do spraw usprawnienia organizacji pracy.

Normalny rytm i lepsza organizacja pracy — tylko taka może być perspektywa poprawy sytuacji na placach budowy. Szturm grudniowego nieba to tylko plaster. Nie leczy choroby.

ANDRZEJ TOKARCZYK

Trojęzabam

Lektura „Kuriera” sprzed kilku laty jest wielce pouczająca. Uczy ona między innymi tego, że jesteśmy narodem, który kocha się w skrajnościach. Wprost je uwielbia i przepada za nimi. Po prostu chyba sobie życia bez skrajności nie wyobrażamy.

No bo przypominamy sobie. Przed kilku laty kolumna ogłoszeniowa „Kuriera” dwoiła i troiła się od hasel i sloganów, zachęcających wszystkich do spożywania i konsumowania margaryny. „Margaryna jak masło”, „Margaryna tania, smaczna, pożywna”, „Jedz tylko

że za treść ogłoszeń redakcja nie bierze odpowiedzialności. Chociaż w rażących przypadkach interwencja redakcji jest konieczna. Przed kilku np. dniami zdjęliśmy z kolumny ogłoszeniowej, z rubryki „Matrymonialnej” następujące: „Były sędzia, o nieskazitelnym charakterze posłubi takąż pannę”. Wyobraźcie sobie ile by sobie na nas użyczy „Szpilki”, „Przełrój”, „Życie Warszawy” i inne gazety oraz tygodniki, prowadzące rubryki z tzw. „osłej łazki”?

Ale nie to jest najważniejsze. Wiadomo, że zatkął nam

Masło jak margaryna

margaryne”. „Do ciasta niezastąpiona margaryna” itp. itd. — to tylko niektóre z nich. Na łamach prasy, z fal eteru, z wizji małego szklanego ekranu polski się potok uczonych artykułów, wywiadów, rozmów, których ton i treść sprowadzały się do jednego mianownika: spożywajcie margarynę!

Jakież było moje zdziwienie, kiedy przed kilku dniami na kolumnie ogłoszeniowej własnej gazety przeczytałem olbrzymiej wielkości ogłoszenie: „PRAGNIE SZKADZOWOLENIA DOMOWNIKÓW — PRZY RZĄDZAJ POTRAWY TYLKO NA MASŁO!” Może ktoś zapyta: no to po kiego diabła tać ogłoszenia drukujecie? Drukujemy dla dwóch podstawowych przyczyn. Pierwsza: za ogłoszenia nam płacą, można nawet powiedzieć, że redakcja żyje na garnuszku ogłoszeń. Druga: w odpowiednim miejscu tej gazety możecie przeczytać anons, informujący o tym,

się rynek eksportowy z masłem i jajami. Po prostu bariery celne przy eksporcie do krajów Wspólnego Rynku są tak wysokie, że eksport artykułów rolnospożywczych staje się często wręcz nieopłacalny. Czy jednak tego nadmiaru mleka nie można inaczej przerobić niż tylko na masło? Ciągłe odczuwamy np. niedostatek asortymentowy serów. Czyżby więc nie można pójść tak daleko?

Czy nie za często sami z siebie robimy błaznów i to zupełnie niepotrzebnie? Czy zawsze musimy nam towarzyszyć skrajności? Tak jak np. ostatnio w innej sprawie. W sprawie reżymu „wampira” grasującego po Szczecinie. Było oficjalnie dementi KW MO. Nie wystarczyło ono jednak. Tak przy starajmy się twierdzić tak słowami, którzy wieczorami zarabają ją krocąc od kobiet, bojących się wrócić do domu per pedes. Obywateli, nie przesadzajmy!

NEPTUN

Mario Cavaradossi

— tragiczny kochanek

5 minut z Bogdanem Paprockim

PRZEDSTAWIAMY CZŁOWIEKA SPOWAGĄ OPEROWEGO, solistę Teatru Wielkiego w Warszawie — Bogdana PAPROCKIEGO. Po raz pierwszy miłośnicy opery usłyszeli o nim 20 lat temu. Wówczas to bowiem stanął on na scenie operowej. Było to w Bytomiu. W tamtejszej Operze Śląskiej śpiewał przez 15 lat zaskarbiając sobie gorące sympatie widzów. Wieloletni pobyt na Śląsku wspomina śpiewak z wielkim wzruszeniem. Nie wiec dziwnego, że po 20 latach zapragnął na nowo stanąć przed śląską publicznością. Śpiewał w „Tosce” partię malarza Mario Cavaradossi, ślicznego człowieka i tragicznego kochanka (na zdjęciu). Choć nie miał to być wcale jubileuszowy występ, to jednak Bogdan Paprocki otrzymał od swych zaprzyjaźnionych wielbicieli mnóstwo kwiatów i serdecznych braw.

— TO BYŁ jeden z najwspanialszych wieczorów w moim życiu — powiedział po powrocie z Bytomia. — Pamiętam o nim, mimo że już od kilku lat występuję w Warszawie. To cieszy na równi z najwspanialszymi recenzjami.

— W jakich operach czuje się pan najlepiej?

— Najbardziej lubię włoską muzykę operową, a z ról m. in.: Manrico w „Trubadurze” Verdiego i Rudolfa w „Cyganerii” Pucciniego. Muzyka włoska jest tak napisana, że zmusza śpiewaka do prawidłowego śpiewu, co w połączeniu ze stro na czysto aktorską postaci stwarza klimat zmuszający do dania z siebie maksimum wykonawstwa. Włoskie partie operowe odpowiadają mi tym bardziej, że na ogół nie oszczędzam się na scenie — każde przedstawienie śpiewam tak, jakby to był mój ostatni występ. To jest chyba najzdrowsze w sensie fizjologicznym i psychicznym. Stałe bowiem oszczędzanie się na scenie jest nieuczciwością w stosunku do publiczności i do głosu, który zaczyna się przyzwyczajając do „wymigiwania” się.

— W swej karierze śpiewał pan już z wieloma partnerkami. Czy sceniczny duet zawsze przebiega bez konfliktów?

— Są różne śpiewaczki. Kiedyś, jeszcze w początkach mojej kariery, miałem wystąpić z jedną z wielkich polskich śpiewaczek. Całą noc nie spałem ze zdenerwowania. Na scenie natomiast przeżyłem prawdziwy dramat, nie z powodu tremy. Po prostu nie istniałem dla partnerki. Otoczyła się jakimiś murem, palisadą, której ani ja, ani nikt inny nie mógł przełamać. Była, jak to się mówi w naszym języku — „niekontaktowa”.

NA ZDJĘCIU: Bogdan Paprocki w roli Mario Cavaradossi w operze Pucciniego „Tosca”.

CAF — SEKO

— Czy nie przeszkadzają panu niekulturalni widzowie? Czy widok ludzi rozwijających cukierniki w czasie pańskiego występu nie deprymuje?

— Widownia w sensie wizualnym dla śpiewaka raczej nie istnieje. Wiem, że jest, ale wzrokowo nie absorbuje mnie. Cała moja uwaga koncentruje się bowiem na wykonywanej arii, partnerach i muzyce.

Rozmawiał: Cz. Chruściński
(Opracowanie CAF)

Eksport dla kanarków

MAŁO ZNANY JEST FAKT, że Polska produkuje w Europie w produkcji polskimi dla kanarków, tzw. kanaru. Prawie cała produkcja wędruje za granicę do krajów Europy zachodniej. Dostawcami kanaru są lubuskie PGR i spółdzielnia produkcyjna Brzostowa, gdzie uzyskano w br. 60 q ziarna kanaru. Spółdzielcy obliczyli, że każdy kwintal kanaru daje ponad 1 000 zł czystego zysku i że uprawa ta jest bardzo opłacalna. (ai)

Kulisy buta „Q”

ŁÓDZKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU SKÓRZANO nie są na naszym rynku krajowym wyjątkowym potentatem. Przeciwnie. Należą raczej do pro-

ducentów średniej wielkości, ustępując „Chelmkowi”, „Radoszkowi”, „Nowemu Targowi”, czy bydgoskiej „Kobrze”. Ale właśnie łódzcy obuwnicy wstawili się tym, że ich wyrób — sandalki letnie — uzyskał jako pierwszy w naszym przemysle w tej branży znak światowej jakości — „Q”.

Kwitując za aplauzem to osiągnięcie, trudno się jednak powstrzymać od uwagi, że produkcja sandalek nie jest akurat najbardziej skomplikowaną, ani trudną. Ciekawe, że w innych rodzajach obuwia, po krótkim okresie inwencji i pomyślności we wzornictwie, znowu zaczyna królować szampa.

A może by tak wysłać przedstawicieli innych fabryk obuwia na krótką bodaj praktykę do Łodzi. Obecnie, w toku realizacji uchwał VII Plenum KC PZPR jednym z głównych zadań porządkowania produkcji stał się wymóg podciągania do przodujących w branży. A więc?

Ostrożnie z „Agatą”

NIEKTÓRZY GASTRONOMICY nie tyle od kuchni, co od biurka, fascynowali się mikrofalami. Kuchnie mikrofalowe „Agata” produkcji zakładów „Rawar” miały — jak sądzi niektórzy — uratować polskie żywienie zbiorowe. W przyszłym roku np. nasza gastronomia ma się wzbogacić o 300 „Agat”.

Wszystko byłoby pięknie i ładnie gdyby wobec tych kuchni nie zgłaszało tylu różnych zastrzeżeń. Że są za małe, że zbyt skomplikowane jest ich czyszczenie, że nie są dość precyzyjne i nabyły często siłę. Nie mamy nie przeciwko postępowi technicznemu w gastronomii. Przeciwnie. Mikrofały to rzeczywiście dobra rzecz. Wydaje się jednak, że przed masowym wprowadzeniem tych urządzeń do gastronomicznej produkcji należałoby gruntownie wysłuchać opinii najbardziej zainteresowanych — pracowników restauracji, jadłodajni i barów. Szwefowie kuchni są bowiem najbardziej kompetentni do wydania wiążących w tej sprawie opinii oraz w kwestii złożenia propozycji ewentualnych usprawnień. (br)

Sposób na złodzieja

PRACOWNICA POCZTY w Houston, stan Teksas p. Virginia Ingalsbe twierdzi, że nie ma kłopotów ze złodziejami samochodowymi od czasu, kiedy wyjeżdżając z domu za biera z sobą do samochodu du swego ukochanego lwa.

Lew jest na pewno lepszy od psów, które widzi się często zamknięte w naszych samochodach, ale nieco... kosztowniejszy.

CAF — UNIFAX

Krzysztof Prochnicki KONDUKTOR SLEEPINGU

— 22 —

Kiedy pociąg nasze miały się w nocy — musiałem o panu Stasiu zawsze pomyśleć: czy jest zmęczony, zmarznięty, czy przeklina chorych kolegów których obaj musimy zastępować bo nie wytrzymali tej diabelskiej zimy?

Pociąg ruszył — zrobiło się jeszcze zimniej. Z najmniejszych szparek do wagonu wiskało się mroźne powietrze. Temperatura na korytarzu spadła do pięciu stopni Celsjusza. Oczywiście plus, a nie minus, ale słaba była to pociecha.

Dłozołem koks do pieca i puściłem parę z parowozu, ale nikiły to przyniosło rezultat, bo w tym dniu wiał okropny wiatr, który każdą odrobinę powietrza zamieniał w lodową szpilkę.

— Panie konduktorko — usłyszałem głos — spać nie można bo w wagonie jest zimno!

Pasażer owinięty kocem stał w drzwiach przedziału, a spoza niego wyglądał drugi, który miał tę samą pretensję.

— Naprawdę nie panom nie poradzę — odpowiedziałem — jest taka cholernie mroźna noc, jakiej nie było od dwudziestu kilku lat. Ostatnia taka noc była — w 1933 roku. Tak samo, jak i dzisiaj było wtedy około trzydziestu stopni poniżej zera.

— Pan pamięta 1933 rok? — zdziwił się pasażer owinięty kocem.

— Panie, przecież miał pan wtedy najwyżej trzy latka! — dorzucił drugi.

— To prawda, że nie miałem dużo więcej, ale widocznie byłem cudownym dzieckiem, bo pamiętam z tych lat nawet najdrobniejsze szczegóły mego życia i tej ciężkiej zimy też zapamiętałem.

Pasażerowie skwitowali to uśmiechem; usiedli w moim przedziale gdzie jak im się wydawało było nieco cieplej i jeden z nich zapytał:

— Na takie zimno chce się panu żartować?

— A cóż robić? Plakać? Będzie mi jeszcze zimniej. Przecież i panom jest teraz chyba trochę cieplej.

— Chyba trochę.

A więc widzieli panowie sami, że nastawienie psychiczne działa niekiedy jak dobry piec kładowy: trochę humoru, miękkie rozluźniają się i jest cieplej.

Rozsiadliśmy się wygodnie na mojej służbowej kanapie.

Pasażer owinięty kocem wyciągnął paczkę „Gauloissów” i poczęstował. Widziałem, jak drugi podróżny mocno zaciągnął się dymem. Na rezultat nie trzeba było długo czekać: lzy stanęły mu w oczach i zaniósł się takim kaszlem, jak by mu płuła na wierzch chciało wyszarpnąć.

— Ależ mocne! — wykrztusił z trudem.

— Do wszystkiego można się przyzwyczaić — odparł pasażer z kocem. — Ja te papierosy palę już trzy lata i uważam, że są doskonałe.

Po chwili podniósł się ze swego miejsca i wyciągając dłoń do drugiego pasażera rzekł:

— Panowie pozwolą, że się przedstawię: Karz jestem. Wła dysław Karz — powtórzył.

Drugi pasażer wymienił nazwisko Kozdra — imienia nie dosłyszałem.

— Może zagraliśmy w pokera? — zaproponował Kozdra.

— Mam ze sobą karty.

— W pokera nie gram — odpowiedział twardo Karz.

— Nauczę pana, to bardzo łatwa gra — namawiał Kozdra.

— Żadna nauka nie tu nie pomoże. W tej grze nie ma żadnych — odparł Karz, a po namyśle wyjaśnił: — W pokera kiedyś grałem i to nieźle, ale pewnego dnia dostałem taką naukę, że od tego czasu nie biorę kart do ręki. Ta ostatnia partia pokera, w której przegrałem wszystko, spowodowała wielką zmianę w moim życiu. A życie potoczyło się takim torem, że o mało nie wykołem się z tego toru całkowicie.

— To była gra o duże pieniądze — przerwał Kozdra. — Ja myślałem, że zagrym tak dla zabawy, dla zabicia czasu.

— Rozumiem — odpowiedział Karz — ale ja nie gram dla zasady. Wtedy też tak niewinnie zaczęliśmy: na małe leńskie stawki, dla zabicia czasu. Owszem, zabijało się czas, ale o mały włos byłbym zabił siebie...

Tak — westchnął — nawet wielkie nieszczęścia zaczynają się od małych głupstw.

— A o dużą stawkę chodziło? — zainteresował się Kozdra.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Teatry

POLSKI — „Meteor” g. 19.30 (piątek i sobota); **WSPÓŁCZESNY** — „Złoty” g. 19.30 (piątek i sobota); **MUZYCZNY** — nieczynny; sobota: „Pianistka z Tyrolu” g. 19; **TEATR NA WIELKIEJ** — Wielka 14 — „Śmiech” g. 19 (piątek).

kina

DELFIN (tel. 468-78) — „Hasło bez odzewu” g. 12, 14 — bułg. — od lat 11; „Tak duża nieobecność” g. 16, 18.15, 20.30 — fr.-wł. — od lat 16; **KOSMOS** (tel. 355-00) — „Juana Gallo” g. 9, 11.15, 13.30, 16, 18.30, 21 — meksyk. — od lat 16; sobota: „Stazione Termini” g. 9, 11.15, 13.30, 16, 18.30, 21 — wł.-usa. — od lat 16; **COLOSSEUM** (tel. 458-18) — „Okłamań” g. 10, 13 — usa. — od lat 12 — panoram.; „Pogarda” g. 16, 18.30, 21 — fr.-wł. — od lat 18 — panoram. (piątek i sobota); **BALTIC** (tel. 733-55) — „Złoty” g. 11.15, 13.30, 16, 18.30, 21 — pol. — panoram.; „Człowiek ucieka” g. 19, 21 — pol. — panoram.; „Człowiek ucieka” g. 19, 21 — pol. — panoram. (piątek i sobota); **MUZA** (Pomorzany) — „Człowiek ucieka” g. 19, 21 — dubbing; sobota: g. 17, 19; **FALA** — „Wczesnym rankiem” g. 17, 19.10 — radz. — od

lat 14 — panoram.; sobota: „Siedem narzeczonych dla siedmiu braci” g. 17, 19.15 — usa. — od lat 12 — panoram.; **MARS** — Upadek Cesarstwa Rzymskiego” g. 16.30, 19.30 — usa. — panoram. — od lat 12; sobota: „Kronika pewnej zbrodni” g. 17, 19.15 — nrd. — od lat 14 — panoram.; **PROMIEN** — „Winnetou” g. 16, 18.10, 20.20 — jug.-nrf. — od lat 11 — panoram. — I część; **USA** II część g. 16, 18.10, 20.20; **ECHO** (Kraków) — „Morderca na ulicach” g. 18, 20 — jug. — od lat 16 — panoram. (piątek i sobota); **MEWA** (Zelechów) — nieczynny; sobota: „Potem nastąpi cisza” g. 18 — pol. — od lat 14 — panoram.; **SZMARAGDOWE** (Zdrój) — „Arcylokal” g. 17.30, 19.30 — fr. — od lat 14; sobota: „Cierpkie głogi” g. 17, 19 — pol. — od lat 16; „Księża dzwoni” g. 21 — ang.; **PRZYJAZN** (Dąbie) — „Gdyby tysiąc klarnetów” g. 17, 19 — czeski — od lat 11 (piątek i sobota); **BUTKA** (Stolce) — „Sobótka” g. 17, 19 — pol. — od lat 14 (piątek i sobota); **BAJKA** (Police) — „Niagara” g. 17, 19 — czeski — od lat 16; sobota: „Tytuł” g. 17, 19 — bułg. — od lat 16; **1 MAJ** (Zydowce) — „Gejsza” g. 17 — lap. — usa. — od lat 16 — radziecki noram.; „Cisza” g. 19 — radziecki — od lat 14 — dubbing; **REPERTUAR KIN** — na podstawie informacji WZK; **FOTOPLASTYKON** — Woj. Pol. 36 — „Francja współczesna” g. 10.30 — 20.30.

kluby

„13 MUZ” — pl. Żołnierza 2 — wieczór autorski pik. Zb. Żalskiego g.

20; sobota: dancing g. 20; **NOT** — Woj. Pol. 67 — czynny od g. 13-25; sobota: dancing g. 19; **PAŁAC** — DZIEŻY — Woj. Pol. 88 — prelekcja dla maturzystów „Powstanie i rozwój ruchu robotniczego na Pomorzu Zachodnim” g. 17; sobota: konkurs „Śpiewamy pieśni harcerskie” g. 17; **PIWNICA** — Niepodległości 19 — premiera kabaretu „Kółka” g. 17; **JUNAK** — Wiosłowa 3 — Polska nad Bałtykiem przed 1000 lat, żegluga, budownictwo okrętowe, rybołówstwo — urządzenia i mechanizmy statków morskich, prehistoria Pomorza Zachodniego, przyroda, kultura Afryki Zachodniej, z dziełom monet kłosańskich i ziemiosłó krewnych na Pomorzu Zachodnim; „Morze” — współczesna plastyka marynistyczna w zbiorach MPZ g. 9-15; **BWA** — Staromłyńska 27 — Wystawa Okr. Poznańskiego ZPAP g. 9-15; **ZAMEK** — rysunki Szymona Kobylńskiego; „Głowy teatralne” — z teatru Łódzkiego; twórczość plastyczna nauczycieli; fotografia grupy „Magnum”; przegląd nowości wydawniczych g. 16-18.

wystawy

MUZEUM — Staromłyńska 27 — rzeźba pomorska, sztuka polska XVIII-XX w., renesansowe stroje książąt szczecińskich g. 9-15; **WATYK** — Chrobrego 3 — Polska nad Bałtykiem przed 1000 lat, żegluga, budownictwo okrętowe, rybołówstwo — urządzenia i mechanizmy statków morskich, prehistoria Pomorza Zachodniego, przyroda, kultura Afryki Zachodniej, z dziełom monet kłosańskich i ziemiosłó krewnych na Pomorzu Zachodnim; „Morze” — współczesna plastyka marynistyczna w zbiorach MPZ g. 9-15; **BWA** — Staromłyńska 27 — Wystawa Okr. Poznańskiego ZPAP g. 9-15; **ZAMEK** — rysunki Szymona Kobylńskiego; „Głowy teatralne” — z teatru Łódzkiego; twórczość plastyczna nauczycieli; fotografia grupy „Magnum”; przegląd nowości wydawniczych g. 16-18.

Dyzury

SZPITALA

MIĘJSKI SZPITAL DZIECIĘCY — Sw. Wojciecha 7; **KLINIKA POŁOŻNICZA** — Pomorzany; **KLINIKA CHIR.** — Pomorzany; **RADNIA STOMATOLOGICZNA** — Al. Piastów 1 g. 20-8; **PRZYCHODNIA REJONOWA NR 3** — Wc., Pol. 12 — g. 18-20.

SOBOTA

MIĘJSKI SZPITAL DZIECIĘCY — Sw. Wojciecha 7; **SZPITAL WOJSKOWY** — Oddział Położniczy; **Piotra Skargi**; **KLINIKA CHIR.** — Unii Lubelskiej; **PRZYCHODNIA STOMATOLOGICZNA** — Al. Piastów 1 g. 20-8; **PRZYCHODNIA REJONOWA NR 3** — Woj. Pol. 12 — g. 18-22; **SPÓŁDZIELNIA LEKARZY SPECJALISTÓW** — Woj. Pol. 42 — g. 8-20; wizyty domowe od g. 20-7.

APTEKI

NR 3 — Al. Piastów 60 — tel. 465-17; **NR 8** — Al. Wyzwolenia 107 — tel. 210-12; **NR 46** — Wielka 7 — tel. 372-75.

SOBOTA

NR 1 — Jagiellońska 16a — tel. 371-55; **NR 2** — Mickiewicza 101 — tel. 730-44; **NR 5** — Naruszewicza 11 — tel. 201-64.

Codziennie pogotowie pracy aptek: **NR 10** — Głinski; **NR 11** — Dąbie; **NR 12** — Podjuchy.

Telewizja

PROGRAM POLSKI

16.50 Informacje i program dnia, 16.55 Wiadomości dziennika TV, 17 Dla młodych widzów „Gotowi do zimy”, 17.30 Dla dzieci film z serialu „Bella i Sebastian”, 18.25 Tygodnik aktualności satyrycznych „Wielokropek”, 18.45 Wskazywa TV „Rzezy i człowiek”, 19.20 Dobranoc dzieciom, 19.30 Dziennik TV, 20 Kronika tygodnia, 20.15 Łódzki Teatr TV Dobry człowiek z Szczuanu — B. Brechta, ok. 21.45 „Rozmowa o księżkach”, 21.55 „Kryptonim PL”, 22.15 Dzieńki TV, 22.30 Program na jutro, melodia na dobranoc.

SOBOTA

16.55 Biologia dla klas VII „Świat motyli”, 11.55 Geografia dla klas VII, 12.15 Film bułg. „Cena odwagi”, 16.20 Informacje i program dnia, 16.25 „Moda dla nastolatków”, 16.40 Z cyklu „Wychowanie fizyczne naszych dzieci”, 16.55 Wiadomości dziennika TV, 17 Film krótkometrażowy, 17.15 „Jak zostaliśmy poszukiwaczami skarbków”, 17.45 Film kulek, 17.55 „Latający”, 18.45 Spotkanie z przyrodą, 18.50 „Jazz w Filharmonii”, 19 „Wieczorne rozmowy”, 19.20 Dobranoc dzieciom, 19.30 Monitor, 20.25 Film z serii „Belphégor, czyli upiór Luwru”, 20.25 Program z cyklu „Z portów i mórz”, 20.40 Program rozrywkowy „Przedstawiamy”, 21.30 Dziennik TV, 21.45 Wiadomości sportowe, 21.55 Film fr. „Testament d'Orfer”, od lat 18, 22.25 Film czeski „Czy kłóciła się Mozart”, 24 Program na jutro, melodia na dobranoc.

PROGRAM BERLINSKI

13.30 „Dziwielniactwo”, 16.45 Omówienie programu, 16.50 Wiadomości dla wszystkich, 17 Program dla klas 8-10, 17.30 Wesołe rozmołtości, 18.30 Telekramy, 18.45 Omówienie programu, 18.50 Podrozownia TV, 19.25 Kuchmistrz TV, 19.30 Prognostyka pogody, 19.35 Kuchmistrz TV, 19.45 Omówienie programu, 19.50 Podrozownia TV, 20.15 Transmisja z Czechosłowacji „Pas de deux na zamku Frydland”, 20.18 Kronika, 22.30 Komedia filmowa „Drobie klejnoty”.

SOBOTA

9.50 Gimnastyka dla wszystkich, 10 Kronika, przegląd wydarzeń, 10.55 Film jug. „Lato w Warszawie”, 11.25 Komedia filmowa „Drobie klejnoty”, 14.10 Omówienie programu, 14.15 „Odpowiedzialność dla wszystkich”, 15.30 Przebieg w Przegląd, 16 Widowsko dla dzieci od lat 6, 16.30 „Spotkanie studentów z naukowcami”, 17.30 Wiadomości, 17.45 Sport, 18.25 Telekramy, 18.45 Omówienie programu, 18.50 Podrozownia TV, 19.25 Kuchmistrz TV, 19.30 Prognostyka pogody, 19.35 Kuchmistrz TV, 19.45 Omówienie programu, 19.50 Podrozownia TV, 20.15 Transmisja z Czechosłowacji „Pas de deux na zamku Frydland”, 20.18 Kronika, 22.30 Komedia filmowa „Drobie klejnoty”.

Radio.

WIADOMOŚCI: 16, 18, 23.50; **SERWIS RYBACKI**: 18.40;

14 Koncert rozrywkowy z udziałem solistów, 14.30 „List ze Śląska”, 14.45 Program dla dzieci, 15.30 „15 z muzyki czeskiej”, 15.50 Dla dzieci „Sekrety Amelki”, 16.05 Felieton red. społecznej, 16.15 Problemy słynnych wód, 16.30 Muzyka krajowa nadbaltyckich, 16.55 Felieton J. Michalskiego, 17 Przegląd aktualności Wybrzeża, 17.15 „Sprawy do załatwienia”, 17.25 „Szerokość południe”, 18.45 Klub entuzjastów nowoczesności, 19.05 Muzyka i aktualności, 19.20 Transmisja koncertu symfonicznego, 20.20 „Mój zawód — to ja”, 20.40 D. C. koncertu, 21.30 Z kraju i ze świata, 22.05 Teatr poezji, 22.45 Muzyka rozrywkowa, 22.50 Muzyka taneczna, 0.05-2.55 Program nocny (1 pr.).

SOBOTA

WIADOMOŚCI: 6.30, 7.30, 8.30, 10, 12.06, 16, 19, 23.50; **SERWIS RYBACKI**: 7, 13, 18.40, 24; 7.45 Melodie z własnego podwórka, 8.35 Audycja dokumentalna, 9 Poranne melodie, 9.50 Fragment baletu P. Czajkowskiego „Spłata królewna”, 10.05 Poranny koncert rozrywkowy, 10.50 Fragment powieści „Człowiek o którego upomniał się morze”, 11.10 Publicystyka międzynarodowa, 11.20 Poranny koncert chopinowski, 12.25 Cygańskie melodie, 12.50 „Mówi do nas”, 13.10 Publicystyka międzynarodowa, 13.20 Koncert żyweń, 14 Raport z PI, 14.15 Muzyka popularna, 14.30 Uniwersytet radiowy, 14.45 Dla dzieci „Bielka szafeta”, 15.30 Dla dzieci „Nieznosny pasażer”, 16.05 Publicystyka międzynarodowa, 16.15 Audycja URSK, 16.30 Koncert żyweń, 17 Przegląd aktualności Wybrzeża, 17.15 Komentarz aktualny, 17.25 Gdański relaks, 18.50 Felieton J. Jorsta, 19.05 Muzyka i aktualności, 19.30 „Matyszkowice”, 20 Recital tygodnia, 20.50 Radiowa giełda piosenki, 21 Z kraju i ze świata, 21.40 Gra Poznańska 15 Radiowa, 22 „Radiokabaret 3 po 8”, 23 Z nagrań wybitnych artystów, 0.05 Program nocny (1 pr.).

CZEKAMY NA ŁADNE PODARKI ŚWIĄTECZNE STOP PROSIMY NI ZAPOMNIEĆ O SZCZĘŚLIWYCH ŁOSACH KRAJOWEJ LOTERII PIENIĘŻNEJ STOP POZDROWIENIA STOP

4560-K

UWAGA!

Klienci Banku Pekao

Uprzejmie informujemy, że w okresie przedświątecznym

EKSPOZYCJA W SZCZECINIE przy ul. Końskiej Kierat 12

CZYNNA BĘDZIE

18 grudnia br. (niedziela) od 10-16
20 grudnia br. (wtorek) od 9-17.30
21 grudnia br. (środa) od 9-17.30

POLECAMY bogaty asortyment towarów krajowej produkcji eksportowej i zagranicznych za waluty obce i bony towarowe PKO.

Zyczymy pomyślnych zakupów! 4634-K

Złom złoty

skupuje sklep „VERITAS” ul. Ślaska 7 4504-K

OBSŁUGA RATALNEJ SPRZEDAŻY P.P. „ORS” W SZCZECINIE

informuje

że w dniu 18 grudnia br. (niedziela) będzie czynne przedstawicielstwo „ORS” w Szczecinie, przy pl. Orła Białego 5, w godz. 10-16.

Oferujemy PT Klientom swoje usługi kredytowe przy nabywaniu szeregu atrakcyjnych artykułów. Zyczymy pomyślnych zakupów i składamy najlepsze życzenia świąteczne. 4677-K

Centrala Handlowa Przemysłu Wyróbów Metalowych Oddział w Szczecinie ul. Górnoślaska 14/16

zawiadania odbiorców, że z powodu inwentaryzacji w okresie od 2-18 stycznia 1967 r.

WSTRZYMANA BĘDZIE SPRZEDAŻ I WYDAWANIE

drutu, siatek, gwoździ, łańcuchów, czarnych narzędzi, lin odgromowych i zawleczek.

Prosimy o odbiór zleconych towarów w terminie do końca br. 4685-K

List Basi do Hali

Warszawa, dnia 16. XII.

DROGA HAU!

Serdecznie dziękuję za list, a przede wszystkim za rewelacyjną wiadomość o „IXI” W PŁYNIE, który od niedawna produkuje Warszawa Fabryka Mydła i Kosmetyków

Uroda

Zrobiłam pierwsze pranie i jestem zachwycona ośniewającą bielą mojej bielizny. Zastosowałam się do Twoich wskazówek. Bieliznę prałam w palce, dodając jedną łyżkę płynu „IXI” na litr wody. Przedtem moczyłam ją w ciągu godziny i prałam jak mi zalecała w temp. 60-80 st. C. Fantastycznie piorą się w „IXI” W PŁYNIE koszule Władka z „non iron”. Po raz pierwszy zrezygnowałam z usług pralni i wszystkie syntetyczne wyprałam w „IXI” w płynie. Sueterki po praniu są jak nowe, a zatem nie sfilacowały i zachowały żywe kolory. To pewno też zastąpi „IXI” W PŁYNIE. Istotnie „IXI” W PŁYNIE jest godnym polecenia i nieodzownym środkiem piorącym w każdym domu.

Caluję Cię

BASIA 4678-K

Kier. Technicznemu

Mikołajowi Sałakowi

wyraża głębokiego współczucia z powodu zgonu

MATKI

składają

Rada i Zarząd oraz koleżanki i koleżki Odzieżowej Spółdzielni Inwalidów w Szczecinie. 4679-K

Polski Związek Motorowy

Szczecin, ul. Tkacka 55 tel. 454-19 otworzy w dniu 14 grudnia 1966 r. kurs podwyższenia kwalifikacji z kat. III na II i z II na I

oraz otwiera w dniu 4 stycznia 1967 r. kurs kat. samochodowo-motocyklowy (amatorski)

i kat. III zawodowej.

Informacji udzielamy codziennie od godz. 7.30. 4652-K

WYDAWCA: Szczecińskie Wydawnictwo Prasowe RSW „PRASA” w Szczecinie. REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Szczecin, pl. Holdu Praskiego 8; redakcja kolegium. TELEFONY: centrala 438-21; sekretariat red. naczelnego 478-21; sekretariat redakcji 428-33; sekretariat techniczny 430-21 (wewn. 61); dział miejski 462-35; dział morski i sportowy 427-77; dział łączności z czytelnikami 450-21; Biuro Ogłoszeń 428-82; redakcja poranna (po godz. 3) 240-28; dalekopisy 240-18. Prenumerata na kraj przysyłamy urzędowo pocztowo. Listonosze oraz oddziały i delegatury „Ruch” w Szczecinie, Al. Niepodległości 41/40. Prenumerata przyjmowane są do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty. Cena prenumeraty: kwartalnie 7,50 zł; półrocznie 15 zł; rocznie 30 zł. Prenumerata na zagranicę, która jest o 40 proc. droższa — przysyłamy Biuro Kolnratu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch”, Warszawa, ul. Wronia 23, tel. 20-46-88, konto PKO Nr 1-6-100024. Szcz. Znkt. Graf. R-1

